

עין משפט
גר מצוה

בַּה א מ״י פ״ג מ״ל
אֵל הַלֵּל י שִׁמְךָ
שֶׁנֶּדְרָגָן בְּעוֹשֵׂי יָד
סִימָן אֵל פִּיפִּי ד׳:
בַּה ד מ״י פ״ג מ״ל
כִּי הַמְקֻדָּשׁ הַלֵּל בִּי
סִימָן חֲלֻצוֹת מַלְאֲכֵי הַלֵּל
סִמָּה שֶׁנֶּדְרָגָן קָטָן עוֹשֵׂי
יָד סִימָן רַמְד פִּיפִּי י״ח
סִימָן דְּרֵחַ פִּיפִּי כֹה
בַּה״ל:
בַּה ד מ״י פ״ג מ״ל
שִׁמְךָ הַלֵּל י שִׁמְךָ
לְאִין שֶׁנֶּדְרָגָן אֵל
סִימָן אֵל פִּיפִּי ד׳:
בַּה ד מ״י פ״ג מ״ל
סִימָן חֲלֻצוֹת מַלְאֲכֵי הַלֵּל
יָד סִימָן רַמְד פִּיפִּי י״ח:

מוסף רש"י

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) שבת נט', (ב) (אלדריי
מקד מה), (ג) (שבת קיח),
(ד) (כע"י ליחא מיבות
עולם לא תיפוק), (ה) (ב"מ
פסח), (ו) (יש טרסין דמיס
זיין ערוך ערך דס ב),
(ז) (מחטס דל), (ח) (סנהדרין
בב), (ט) (כע"י ליחא מיבות
זי' גריס שערס הוי,
(י) (שבת קיח),

מורה אור השלב

[illegible]

גליון הש"ס

(ט) בשבועה רואה ת"ת
מלקוט חלשים ב' א' ס'
כ"ד אות' תנא דבי אליהו
זאת זכה אליהו וז' ששה
לא הנהג לוי עשה וכו'
בשבועה רואה ב"ח צדיקים
מגפסן ומחנקן
ומשמה:

לאחר שלשים יום. של פטירתו מציין בני חסם. הוא. ולקמן פירך מאי ירדא הישיבה: מכור מינה משום בירות ואמך למסדער. כיון דדזו קרמא אקספדורו בכריקן וקא אמו כולו עגלא מעשירות ומכפרים אמרי משום יקרא הוא דקאמר: וימא דלשככפיה. ויס מועדו: לריכא למעמר. דר"ז דבטור הוי שפא: כך ונחמטער. פסקא הי דלאמרין בעגלא (פוסק דף ג.) לר אחרי קידה ואטעל: מאי קשא ליה. לר"ש דברי דאמר לריכא לימור אמרי זכריא אלא קר תבי: הווא ממלא מקום אבותיו הוה. כלומר אין בחייו חסו ממנו אבל כאן הרי אחיו חסם ממנו: ויסוי רבי חנינא אבדרי. חוק לבית המדרש שלא היי כספך לר' אסם: וקאשרא: לבבל: כלילא שרי. זלאת בה בשבת מאי טעמא מאן דרעה למיפקי כביללא אשה חסדור ואשה חסדור לא שלפא ומחיא בפרק אשה ויאה ויאה (שם דף ע"ג): מיפק הוה כיין ליה. קודם שיגלה ממקומו אבל לר' חנינא לא כיין: והא הוה ר' חייא. ולמנייה רבי ראש ישיבה: קברו שרי. ארזו של רבי הורדנה עליו דמעות: קברו שבת סימן יפה. שיכנס למנוחה מיד: במולאי ויכר. נמחלו עוונותיו וסימן יפה לו לא אבדריא. אלא אבטלי ממות: שיינא. ופגנלא. ופגנלא ישיבי. מקלע אני ממכות. ודומה לו אין פורסין שגין ליונים (ב"ב דף ג"ג.) ולידינא עבי. זכיי: ואריכנא מנילנא. ומתקן אני קליפס. אצטל לשון חיוקן דכאמר במסכת סוכה (דף מד:) אריך או לא אריך כלומר מתוקן או אינו מתוקן וכן: עורא (סימן ד) נמי כתיב וערות מנאל לא אריך כלל למחול: לא סא כדבר הוה צישראל. כלומר שלא חומר דבר זה לעולם: נכור נשארין ברמים. שמה יושב בני הגדולים: ודוק שמה. אימה. שמה אימת עליהם: בנינעא. מכבד כל אחד ואחד בפריספא. מטיל עליהם אימה להודיע נשיאותו: רבי מועל. בחלי בצפורי ומקום קברו מוכן לו צבית עפרים: דמליל

צות קא בנינו איבעית אימא
אפגריה והיינו י"דכי הוו מינצו
וכחה תורה מישראל מהדרנא
נא כיתנא וישיינא ומגדלנא
א וסליקנא למתא דלית בה
תא ניקוי לכל חד וחד אמרי
ש ב"ר אפילו ממך א"ל אני
וראל אמר להון לבני קטן אוי
וכנס רבן גמליאל אצלו ומסר
יני והא כתיב יואת יראי ה'
ומסכאו ומחבקו ומנשקו וקורא
ומקום מוכן לו בבית שערים
כיון דחלש אממוניה לציפורי
דמדיא

כל ישראל יש להם חלק
ול היכל ולדמר מוֹמֵן לְחֵי
אֶתְרוֹ הַיּוֹם שֶׁבֶת רַבִּי
קִדְּוֶה אִזְהָר דַּמְעָא בְּשִׁילֵיהּ

והושיבו ישיבה
ולא תהיו עֲסוּקִין בְּהַסְפֵּדֵי שׁ
קִלְמֶר: מֵינָהּ כֵּר חֲמֵל שׁ
עוֹרֵר. דְּנֵי כִפְרִים דְּמִיכּוּ

והושיבו ישיבה לאחר שלשים יום שמעון
בני חכם וגמליאל בני נשיא חנינא בר חמא
ישב בראש: אל תספדוני בעיירות: סבור
מינה משום טרחא הוא דקאמר כיון דחזי
דקספדי בכרכים וקאחו כולי' עולמא אמרו
שמע מינה משום יקרא הוא דקאמר "הושיבו
ישיבה לאחר שלשים יום דלא עדיפנא ממשא
רבינו דכתיב יויבכו בני ישראל את משה
דערבות מואב שלשים יום תלתין יומין
ספדין ביממא וליליא מכאן ואילך ספדו
ביממא וגרסי בליליא או ספדו בליליא וגרסי

ששתא הוהו יומא דאשכבתיה דרבי נפקא בת
דרבי מזומן הוא לחיי העוה"ב ההוא כובס
יומא לא אתא כיון דשמע הכי סליק לאיגרא
לול ואמרה אף ההוא כובס מזומן הוא לחיי
אמי קאמר הכי קאמר יאע"פ ששמעון בני
יו צריכא למימר אמר רבי שמעון בר רבי
מליה לא אף קרא קאמר יואת המלכה נתן
ממלא מקום אבותיו הוה דרבנן גמליאל אינו
ממלא טעמא עבד הכי נהי דאינו ממלא מקום
ממלא מקום אבותיו הוה חנינא בר חמא ישב
ה' אפס גדול ממנו שחי שנים ומחצה יתיב
נא אבראי ואחא לוי וייתיב גביה נח נפשיה
ישא ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה
לרב גברא רבה אקלע לנהרדעא ומשלע
מינה נח נפשיה דרבי אפס וייתיב רבי חנינא
ש הוה ליה וקאתא ואימא רבי חנינא נח
הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא
הוה כיף ליה ואי בעית אימא כיון דאמר ר'
סני דלא מליך דכתיב בהו בצדיקים יתגזר
נח נפשיה והאמר ר' חייא אני ראיתי קברו
ויפך והאמר רבי חייא אותו היום שמת רבי
תחלה רבי נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא
כוכב והתניא מת מתוך השחוק סימן יפה לו
למעלה סימן יפה לו פניו למטה סימן רע לו
לחתול סימן רע לו פניו ורוקין סימן רע לו
מת בע"ש סימן יפה לו כמ"ש סימן רע לו
ומצינו יורכ"פ סימן יפה לו מת מחולל מיעוים

נדיקים מיתתן בחולי מעיים א"ל אלא אתורה
 תיפוך ר' חייא עסוק במצות הוה ורבי סבר לא
 לל' חייא בהדי רידי מונצת דאם חס ושלום נש
 עבדי ולא משתכחה תורה מישראל דאיי
 בישראל ילימ' ואריכנא מגילתא ממשכי דט
 ומש' לחמשא ניקוי ומתנינא שיחא סידרי לל'
 דאמר רבי כמה גדולים מעשה חייא א"ל
 ילו מאבא א"ל חס ושלום לא תהא כזאת ב
 לו סדרי חכמה אמר להן לבני גדול אני צריך
 הוג נשיאותך ב"רמיס יורוק מרה בתלמידים
 יהודה כשהיה רואה תלמיד חכם היה עומד
 א בצניעא הא בפרהסיא תניא רבי מוטל בצניע
 אחר ר' לבית שערים יר' בבית שערים הוה א

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones